

ת"פ 31185/11/14 - מדינת ישראל נגד רפאל קרצר

בית משפט השלום בכפר סבא

23 נובמבר 2016

ת"פ 31185-11-14 מדינת ישראל נ' קרצר

לפני
בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם
רפאל קרצר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן ועו"ד קרן דסקין

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד ניר זנו

גזר דין

1. הנאשם, רפאל קרצר יליד 1959, הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירות של **התפרצות למקום מגורים על מנת לבצע עבירה והיזק לרכוש במזיד**.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 18.9.2014 בין השעות 10:15 ל-11:30 פרץ הנאשם לבית קרקע נעול ברעננה, בכך שטיפס לקומה השניה, שבר מנעול בחלון עץ וניטרל את מערכת האזעקה. הנאשם ניסה לעקור כספת הממוקמת בארון בחדר השינה בבית, ולשם כך עשה שימוש באקונומיקה תוך שגרם נזק לכספת ולשטיח. הנאשם עבר חדר חדר בבית תוך שהוציא תכולתן של מגירות וארונות לכל עבר. בעל הבית חזר למקום בשעה 11:30 והנאשם נמלט מן הבית תוך שהותיר תכשיטים מחדר השינה על מיטה בחדר האורחים בתוך שקית. הנאשם הותיר בבית נזק בשווי 9,000 ₪.

2. לחובתו של הנאשם 29 הרשעות קודמות ושני רישומים קודמים מבית המשפט לנוער, בין השנים 1975 - 2011, בעיקר בעבירות רכוש וסמים. הנאשם ריצה עונשי מאסר, חלקם ממושכים. הרשעתו האחרונה של הנאשם עניינה מעשה התפרצות שביצע בשנת 2010. בית משפט השלום בתל אביב גזר על הנאשם באותו הליך מאסר בפועל בן 10 חודשים ומאסר על-תנאי בן 20 חודשים. מאסר על-תנאי זה הוא בר הפעלה בעניינו.

3. הוגשו בעניינו של הנאשם שני תסקירים מטעם שרות המבחן.

מהתסקירים עולה כי הנאשם גדל בעזובה רגשית קשה. אמו נפטרה כשהיה בן שלוש והוא גדל במוסדות שונים ובמשפחות אומנה, בחלקן חווה אלימות. מגיל צעיר פנה הנאשם לשימוש בסמים והחל מנהל אורח חיים שולי, כסוג של הישרדות. הנאשם לא השלים את לימודי התיכון עקב מעורבותו השולית ושימוש בסמים, ובהמשך הצליח להשלים 10 שנות לימוד בין כתלי הכלא. הנאשם לא שמר לאורך השנים על יציבות תעסוקתית.

הנאשם הופנה לשירות המבחן בשל הסתבכותו האחרונה, ואז המסקנה הייתה כי לא יוכל להיתרם מטיפול. התוצאה העונשית הייתה בהתאם והנאשם נשלח לרצות עוד עונש מאסר. מאז שחרורו ממאסרו האחרון חלה התמתנות במצבו של הנאשם והא נמנע משימוש בסמים, אולם לפני כשלוש שנים נפצע בידו ופציעה זו הובילה לנסיגה במצבו וחזרה לשימוש בסם.

בהליך הנוכחי שוחרר הנאשם במסגרת המעצר, בהמלצת שרות המבחן, לקהילה הטיפולית "הדרך". התוכנית הטיפולית בקהילה החלה בחודש פברואר 2015. הנאשם עבר גמילה פיזית ונפשית, ועבר את כל שלבי הטיפול בקהילה בהצלחה. הגורמים שטיפלו בו בקהילה סבורים כי עבר כברת דרך משמעותית ביותר, במהלך שהותו בקהילה היווה דוגמה אישית לחבריו בקבוצה ומילא את כל מטלותיו במסירות ואחריות. בסוף הטיפול בקהילה הומלץ לנאשם להמשיך בטיפול של פיתוח יחסים בינאישיים ויכולת לבקש עזרה ולהיעזר. הנאשם חזר להתגורר בעירו בת-ים ומיד פנה ליחידה לטיפול בהתמכרויות ולשירות המבחן. בבדיקות שتن שנערכו לו לא נמצאו שרידי סם. הנאשם החל בשיחות פרטניות אחת לשבוע ביחידה להתמכרויות והוא מוסר בדיקות שتن שבועיות נקיות. הנאשם מתמיד בהגעתו לטיפול ביחידה ונתרם ממנו.

נוכח כל האמור המליץ שרות המבחן לנקוט כלפי הנאשם במקרה זה בדרך השיקום, להאריך את המאסר על-תנאי ולהעמיד את הנאשם במבחן.

4. ב"כ המאשימה, עו"ד מוטי חבה, סבור כי אין במקרה זה הצדקה להאריך את המאסר על-תנאי, ויש לגזור על הנאשם עונש שישקף את פגיעתו בערכים המוגנים המשמעותיים העומדים בבסיס עבירת ההתפרצות שעבר הנאשם, בנסיבותיה. המאשימה עתרה למתחם עונש הולם שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, והציעה כי עונשו של הנאשם יגזור באמצע המתחם. הוגשו פסיקה ותמונות הנזק שהסב הנאשם לבית המתלון.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד ניר זנו, ביקש לאמץ את המלצת שרות המבחן בעניינו של שולחו. הוא הגיש מכתב המלצה ממקום העבודה של הנאשם ופסיקה מטעמו. ב"כ הנאשם עמד על כך שהנאשם הצליח לגייס סכום של 15,000 ₪ והפקידו לטובת פיצוי המתלון.

דין והכרעה

6. הנאשם פרץ לביתו-מבצרו של זולתו, תר אחר רכוש וניסה לעקור כספת ממקומה. מעשי הנאשם לא צלחו בידו. ככל הנראה הופרע על ידי המתלונן ששב לביתו ולכן נמלט מהמקום ללא השלל. הנאשם זרע הרס ניכר בבית המתלונן (כעולה, בין היתר, מהתמונות תע/1).

7. בהתחשב בעקרון ההלימה בין מעשה לעונש, בערך המוגן העומד בבסיס עבירת ההתפרצות (הגנה על קניין הפרט), בנסיבות ביצוע העבירה (שכללו תכנון מוקדם, תעוזה, ונזק רב שנגרם לבית) וברמת הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם העונש ההולם מקרה זה עומד על 10 חודשי מאסר בפועל עד 20 חודשי מאסר.

8. לו הייתי גוזר את עונשו של הנאשם בתוך המתחם ודאי שהיה מקום להורות על מאסרו, תוך הפעלת המאסר על-תנאי.

אלא, שבמקרה זה ראיתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום מובהקים. ראינו כי, לראשונה בחיינו, עבר הנאשם, "עבריין קריירה" מקצועי ומכור לסמים לאורך כל שנות חייו עד כה, הליך טיפולי ממושך ומשמעותי ביותר. ההליך החל בקהילת הטיפול הטיפולי "הדרך", שם עבר הנאשם גמילה פיזית ונפשית, והגם שההתחלה הייתה קשה סיים הנאשם את הטיפול שם כשהוא נותן דוגמה אישית לחבריו לקבוצה. הנאשם לא הפסיק את הטיפול לאחר סיום שהותו בקהילה. הוא המשיך אותו ביחידה לטיפול בהתמכרויות בבתי-ים. במקביל מצא הנאשם עבודה, התמיד בה ואף קיבל ממעסיקו מכתב המלצה מרשים. במשך כמעט שנתיים הנאשם נקי מסמים. שיקומו של הנאשם הוא לא רק מעניינו שלו אלא גם מעניינה של החברה. הנאשם הפקיד, לטובת המתלונן, סכום כסף העולה באופן ניכר על הנזק הפיזי שהסב לו. התנהגות ראוייה זו של הנאשם מעידה על הפנמת הפסול שבאורחות חייו הקודמים.

במצב דברים זה לא יהיה זה נכון, לדעתי, לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל וכן להפעיל נגדו את המאסר על-תנאי הממושך שגזר עליו בית משפט השלום בתל אביב. נאשם כזה ראוי שיחרגו בעניינו ממתחם העונש ההולם ושתינתן בכורה לשיקולי שיקומו.

9. כאן המקום להבהיר את המובן מאליו: עונש מאסר על-תנאי הוא עונש מאסר שביצעו נדחה. משכך, על מנת לתת תוקף לעונש שגזר על הנאשם בית המשפט הראשון, יש להפעיל מאסרים על-תנאי ובדרך כלל גם במצטבר לכל עונש שגזר על נאשם בית המשפט השני. יתרה מכך, ברגיל גם **אורכו** של המאסר על-תנאי אינו מעניינו של בית המשפט השני הדין את הנאשם, בהיותו חלק מן העונש שגזר עליו בית המשפט הראשון. אלא, שהמחוקק העניק לבית המשפט השני שדן את הנאשם את הסמכות להאריך את התנאי, במקרים מיוחדים המצדיקים זאת. כך אעשה במקרה דנן.

10. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

אני מחדש את תוקף המאסר על-תנאי בן 20 החודשים, שגזר על הנאשם בית משפט השלום בתל-אביב בת"פ 10781-01-11 ביום 28.6.2011, לשנתיים נוספות.

· אני מעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה, במהלכה ימשיך הנאשם את הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות בבית ים. הזהרתי את הנאשם כי אם לא ימלא אחר צו המבחן - ניתן יהיה להשיבו לבית המשפט ולהוסיף על עונשו.

· הנאשם יפצה את נפגע העבירה, ע"ת 1, בסכום של 15,000 ₪. הסכום כבר הופקד, והוא יועבר לנפגע העבירה לפי פרטים שתמסור המאשימה במזכירות עוד היום. המאשימה תיידע את נפגע העבירה כי נפסק פיצוי לזכותו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשע"ז, 23 נובמבר 2016, במעמד הנוכחים.